

Rozhodovací orgán: Nejvyšší správní soud (NSS)
Žalobce (žadatel o azyl): V. A. N.
Žalovaný: Ministerstvo vnitra ČR
Věc (název rozsudku): V. A. N. proti Ministerstvu vnitra ČR
Země původu žadatele: Vietnam
Datum rozhodnutí: 20.04.2004
Číslo jednací: 3 Azs 64/2004-58
Publikováno: Sbírka rozhodnutí NSS, č. 9/2005, rozhodnutí č. 642, str. 796–797
Právní věta (ve Sbírce NSS): „Skutečnost, že žadatel o azyl byl ve své domovské zemi z důvodu účasti na protivládní demonstraci přizván na místní národní výbor za účelem podání vysvětlení a opakování těchto výsledků zamezil poskytnutím úplatku policistovi, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.“

Hathawayovo číslování: 3.2.2 Úloha výpovědi žadatele o azyl
Klíčová slova: Věrohodnost
5.4 Politický názor
Klíčová slova: Politické aktivity v zemi původu

Ustanovení zákona o azylu: §12 písm. a) a b)

Shrnutí judikátu: Vietnamský stěžovatel namítal, že byl opakovaně vyslýchán národním výborem kvůli svojí účasti na protivládní demonstraci.

Další informace: Nejvyšší správní soud k námitce žalobce, že důvodem neudělení azylu bylo protiprávní jednání žalobce spočívající v uplácení výsledch provádějících policistů, uvedl, že **důvodem neudělení azylu stěžovateli podle § 12 zákona o azylu nebylo toto protiprávní jednání stěžovatele, nýbrž skutečnost, že žalobcem uváděné skutečnosti nebyly podřaditelné pod žádný ze zákonem o azylu taxativně vymezených důvodů pro udělení azylu na území České republiky.**

Komentář [DK1]: Generováno automaticky.

Komentář [DK2]: V dřívě většimě se jedná o zemi, jejíž státní občanství žadatel má. Pokud má žadatel o azyl více státních občanství, uveďte prosím všechny relevantní země.

Komentář [DK3]: Nepovinné.

(důraz v textu doplněn autorem)

....

Rozhodnutím ministra vnitra označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí byl zamítnut rozklad žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ...

....

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2003 č. j. 46 Az 591/2003 - 37 byla zamítnuta žaloba proti uvedenému rozhodnutí ministra vnitra a rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku soud prvního stupně uvedl, že většina z žalobcem tvrzených důvodů odchodu z jeho domovské země byla natolik povšechná a nekonkrétní, že tyto nebyly shledány **věrohodnými**, a proto tyto skutečnosti nebylo možno považovat za důvody pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu. K důkazům o předvolání žalobce k výsledkům na národní výbor za účelem podání vysvětlení k propagaci očernění vlády soud prvního stupně uvedl, že tento důkaz sice shledal věrohodným, nicméně tato skutečnost nepředstavuje dostatečný důkaz o tom, že by žalobce byl skutečně orgány země původu pronásledován z důvodů uvedených v ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu nebo že by tato předvolání, která se navíc dále neopakovala, neboť žalobce využil možnosti policistovi uplatit, u něj mohla vyvolat odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu.

....

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že v řízení o udělení azylu i v řízení před soudem prvního stupně došlo k nesprávnému posouzení právní otázky, když podle stěžovatele byly jednoznačně prokázány důvody pro udělení azylu podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu, když stěžovatel jednoznačně osvědčil, že byl minimálně čtyřikrát předvolán k výslechům na Národní výbor ve městě Kim Son, přičemž hlavním důvodem předvolání bylo „vysvětlení k propagaci očernění vlády“. Soud prvního stupně pak podle názoru žalobce pochybil, když tuto skutečnost nepovažoval za věrohodný důkaz pronásledování žalobce ze strany státních orgánů v zemi původu nebo že neshledal, že tato předvolání mohla v žalobci vyvolat odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Hlavním důvodem nepodřazení těchto skutečností pod ustanovení § 12 zákona o azylu pak podle názoru stěžovatele bylo to, že se stěžovatel tomuto pronásledování mohl vyhnout i do budoucna pomocí podplácení. Stěžovatel přitom nemá jistotu, zda by i v budoucnu poskytování úplatků zabránilo jeho dalšímu politickému pronásledování a navíc v současné době není vzhledem ke své finanční situaci schopen úplatky poskytovat. Absurdní je podle názoru stěžovatele rovněž výklad spočívající v tom, že právě toto protiprávní chování stěžovatele spočívající v poskytnutí úplatku zakládá neexistenci důvodu pro poskytnutí azylu podle § 12 zákona o azylu. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby rozhodnutí soudu prvního stupně bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

....

Nejvyšší správní soud v Brně kasační stížnost rozsudkem ze dne 20. 4. 2004, čj. 3 Azs 64/2004-58 jako nedůvodnou zamítl.

Z odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu v Brně:

....

Nejvyšší správní soud k námitce žalobce, že nebylo při rozhodování o udělení azylu zohledněno několik **předvolání stěžovatele na národní výbor**, sděluje, že v řízení o udělení azylu tato skutečnost zohledněna byla, avšak nebylo shledáno, že tím byl založen důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, neboť uvedené skutečnosti **nebylo možné považovat za pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu a v řízení o udělení azylu nebylo ani zjištěno, že postup policisty provádějícího výslechy mohl v žalobci způsobit odůvodněný strach z pronásledování podle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu**. Nejvyšší správní soud k námitce žalobce, že důvodem neudělení azylu bylo protiprávní jednání žalobce spočívající v uplácení výsledků provádějících policistů, dále sděluje, že **důvodem neudělení azylu stěžovateli podle § 12 zákona o azylu nebylo toto protiprávní jednání stěžovatele, nýbrž skutečnost, že žalobcem uváděné skutečnosti nebyly podřaditelné pod žádný ze zákonem o azylu taxativně vymezených důvodů pro udělení azylu na území České republiky**.